

HISPANA KONGRESO
ESPERANTO

VALLADOLID

24-27 Julio 1962

KONGRESO LIBRO

La espero.

Movo de milita marŝo.

F. DE MĒNIL

1. En la mond: on ven: is nov: a
2. Sub la sankt: a sign: o de l'Es:
3. Sur neŭ: tral: a lingv: a fun: da:

sent: o, tra la mond: o ir: as fort: a vok: o; perflug:
per: o, kolekt: iĝ: as pac: aj ba: tal: ant: oj, kaj ra:
ment: o, kom: pre: nant: e u: nu la a: li: an la po:

il: oj de fa: cil: a vent: o nun de lok: oflug: u ĝi al
pid: e kresk: as la a: fer: o per la bor: o de la Es: per:
pol: oj far: os en konsent: o u: nu grand: an rond: on fa: mi:

lok: o. Ne al glav: o sang: on so: i: fant: a ĝi la
ant: oj. Fort: e star: as mur: oj de mil: jar: oj in: ter:
li: an. Ni: a di: li: gent: a koleg: ar: o en la.

hom: an tir: as fa: mi: li: on: Al la mond' etern: e mi: li: t:
la pol: oj di: vid: it: aj, Sed dis: salt: os la obst: in: aj
bor: o pac: a ne lac: iĝ: os, Ĝis la bel: a song: o de l'Hom:

ant: a Ĝi pro: mes: as Sankt: an har: mo: ni: on.
bar: oj per la Sankt: a Am: o dis: bat: it: aj.
ar: o por e

ter: na' ben' e: fek: tiv: iĝ: os.

Teksto de Dro. L. L. Zamenhof.

XXIII^A

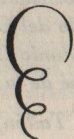
HISPANA KONGRESO DE ESPERANTO

[23.º CONGRESO ESPAÑOL DE ESPERANTO]

24 - 27 JULIO 1962

VALLADOLID

XXIII CONGRESO ESPAÑOL DE ESPERANTO

COMITE DE HONOR

*Excmo. Sr. D. Ramón Robles Pazos, Capitán General de la Región,
Excmo. y Remo. Sr. D. José García Goldáraz, Arzobispo.*

*Excmo. Sr. D. Francisco Fernández-Longoria, Teniente General Jefe de
la Región Aérea.*

*Excmo. Sr. D. Antonio Ruiz Ocaña y Remiro, Gobernador Civil de la
Provincia.*

*Excmo. Sr. D. Angel Cano y Saiz de Trápaga, Presidente de la Audiencia
Territorial.*

Excmo. Sr. D. Rafael Alonso Pérez-Hickman, Fiscal de la Audiencia.

Excmo. Sr. D. Hipólito Durán Sacristán, Rector Magnífico de la Universidad.

Ilmo. Sr. D. José de Juan y Lago, Delegado de Hacienda.

*Excmo. Sr. D. Emiliano Berzosa Recio, Presidente de la Diputación
Provincial.*

Ilmo. Sr. D. Santiago López González, Alcalde-Presidente del Ayuntamiento.

*Ilmo. Sr. D. Antolín de Santiago Juárez, Delegado Provincial de
Información y Turismo.*

COMITE ORGANIZADOR

<i>Presidente</i>	<i>D. Basíldes Sanz, abogado</i>
<i>Vicepresidente</i>	<i>D. José Sastre, farmacéutico</i>
<i>Secretario</i>	<i>D. Mariano Cantalapiedra, impresor</i>
<i>Tesorero</i>	<i>D. Rafael Sánchez, contable</i>
<i>Vocal</i>	<i>Srta. Clementina Tranque</i>
»	<i>Srta. Carmen Conde</i>
»	<i>Srta. Natividad Lovingos</i>
»	<i>D. Zoilo Caminero, capitán</i>
»	<i>D. Gonzalo Castañón, empleado</i>
»	<i>D. Antonio Castañón, empleado</i>
»	<i>D. Francisco Merayo, ferroviario</i>
»	<i>D. Antonio Díez Gómez, ferroviario</i>
»	<i>D. Nestor Centeno, maestro nacional</i>
»	<i>D. Jacinto Urueña, maestro nacional</i>
»	<i>D. Fabriciano Bermejo, comandante</i>
»	<i>D. Nilo del Olmo, teniente</i>
»	<i>D. Antonio Gamboa, delineante</i>
»	<i>D. José de la Palma, teniente</i>

Primer Presidente fué D. José Tallón, abogado y Gerente del periódico «Diario Regional», quien hubo de cesar en el cargo por trasladar su residencia a Madrid en el mes de Marzo último.

El Esperanto y los esperantistas

Toda ciudad importante celebra, con creciente frecuencia, congresos o reuniones, a los que acuden personas de los más apartados rincones de nuestro país, y, a veces, del extranjero.

Este 23.º Congreso Español de Esperanto, que Valladolid va a presenciar, tiene una peculiaridad, merced a la cual, aunque es de ámbito nacional, diversas personalidades, procedentes de distintos países y continentes, van a encontrarse en él como si no hubiesen salido de su país. Para ellos, la barrera idiomática no va a existir. Es más, al desaparecer ese «muro de la vergüenza» que es la sordomudez internacional, esas personas van a relacionarse con los españoles, van a entablar amistad y lazos de afecto, que perdurarán por largos años, y, además, al regresar a sus países respectivos, serán, de hecho, como embajadores de nuestras características morales y sociales, de las que, como españoles, nos sentimos orgullosos. Esta será la consecuencia directa de este congreso, en cuanto a su efecto internacional. En lo que se refiere a nosotros, esta reunión, como sus precedentes, servirá para aumentar el afecto que une a todos los esperantistas, ya que propugnamos el uso de un idioma común con el primordial objetivo de que ello sea la premisa sin la cual no puede haber comprensión, tolerancia ni estimación mutuas.

No por eso creemos ni deseamos que el idioma internacional tenga que suplantar al castellano en nuestro ámbito nacional ni en el mundo hispánico. Pero, de la misma manera que nos negaríamos enérgicamente a la supeditación del español a otro idioma, no pretenderíamos tampoco privar a otros países de sus prerrogativas lingüísticas. El Esperanto ha de ser, tan solo, el idioma-puente que debe unir a todos los países para sus relaciones culturales y comerciales, como iniciación a un clima de mayor comprensión, tolerancia y amistad.

Este objetivo cuenta, ya, con el beneplácito de varios Estados y con la simpatía y apoyo de la U. N. E. S. C. O., que considera al Esperanto como un valioso elemento cultural y un precioso vehículo para la paz. Por eso la Asociación Esperantista Internacional tiene la categoría de miembro consultante de dicha organización.

La Federación Española de Esperanto, organizadora de este congreso, se esfuerza en difundir y propagar el Esperanto en España para que, el día en que, coronando su labor cultural, el Esperanto sea aceptado unánimemente, en todo el mundo, como idioma auxiliar obligatorio, nuestro país no se halle en segunda fila, y pueda, tanto como el primero, ponerse en condiciones de instruir rápidamente a todos los españoles. Por eso elevamos nuestra voz para que en Universidades, Escuelas de Magisterio, Seminarios y escuelas de todas clases, las jóvenes generaciones se vayan imponiendo en el idioma que inventó el Dr. Zamenhof, para bien de la humanidad.

Por lo tanto, agradecemos muy de veras a las dignísimas Autoridades vallisoletanas por su comprensión, apoyo y ayuda a nuestros fines culturales, por la rotulación de una calle con el nombre del Esperanto, y por cuanto hagan, en el porvenir, para que Valladolid sea una de las ciudades de España que más se destaquen fomentando nuestro lema: «Cada cual con su idioma, y el Esperanto para todos».

El Presidente de la Federación Española de Esperanto.

Invito

Je nia tuta lando, gefratoj la plej karaj,
al bela la Kongreso amase iru ni
kaj kantu ni l'esperon del'homoj malavaraĵ,
de l'homoj kiuj amas kun nobla altpasi'.

Forgesos ni ĉagrenojn kaj ĉesos la batalo
pri la ĉiutaga pano dum la feliĉmoment',
kaj nia verda stelo, el paca idealo,
havigos simpatiojn kaj regos la konsent'.

Por ni la suno brilos en la belurb'kastila,
refloros la rozujoj de parfumanta ĉarm'.
ridetos la knabinoj kun riverenc'gentila
kaj kantos la birdaro, por ni, kun pura am'.

Je nia tuta lando, gefratoj plej amataj,
al nia Granda Festo ni iru kun fervor':
Kun brakoj malfermitaj kaj sentoj delikataj
Valladolid invitas al paca Kongreshor'!

Somero, 1962

FRANCESC VILA

BONVENON!

Multe pli ol unu jaro pasis de kiam, en Palma de Majoroko, H. E. F., helpata de sia vigla fervojista sekcio kaj, ne malpli, de la loka asocio, okazigis neforgeseblan kongreson, en intima agado kun ...la Naturo!

La malmultaj hispanaj samideanoj kiuj povis sin servi antaŭkutiman libertempon, bone ĝuis la veran internacian kongreson kiu estis, fakte, la 22^a, ĉar la eksterlandaj ekskursintoj de la Fervojista Kongreso, ne nur duobligis la nombron de hispanoj, sed, allogataj, ili, tre volonte partoprenis niajn kunvenojn, forlasante, multfoje, la altiron de promenadoj kaj diversaj ĝuadoj en la paradiza insulo. En ĉi tiu okazo ni devas sendi al ili plej koran saluton kaj nian afablan rememoron!

De la lazuraj mediteraneaj marbordoj ni venas, nunjare, al la forte kontrastanta Kastilio, plena je elvokigaj kasteloj, historiaj monaĥejoj, romanidaj preĝejoj kaj kapeloj, temporezistaj remparoj kaj, ĉefe, elversantaj trezoroj kiuj, kvazaŭ dronigas nin en maron de nekompareblaj artaĵoj.

Valladolid, iama hispana ĉefurbo, en la epoko kiam Hispanujo komencis esti kapo de kvarkontinenta imperio, nestos nian kongreson, kaj ni devas konscii ke tiu urbo, kiu, tiam, elradiis internacian kulturon kaj lingvon, povas esti, nuntempe, taŭga kongresejo por tiuj kiuj penas por disvastigi pure internacian ligvon kaj tutmondan interkompreniĝon.

Nia kongreso devas esti kaj estos, kompreneble, la konfirmo de nia kolektiva opinio pri nia baza ideo: la lingvo estas nia ligilo, sed la koro estas nia motoro! Do, nia akordiĝo, super ĉiuj diferencoj, estas necesa, kaj ni devas oferi antaŭ tiun altaron niajn privatajn nuancojn kaj preferojn.

Tia devas esti nia sinteno dum kaj ekster la kongreso.

Ni devas eviti, ĉefe, ke niaj eblaj diferencoj, troigataj de aliuloj, povu esti uzataj de la ĉiamaj mokemuloj kaj kritikemuloj, kontraŭ nia komuna afero, kiun ni devas ŝirmi, ĉiam, kontraŭ ĉian sturmon.

Tiu devas esti nia decido. Nia kongreso devas esti, kiel ĉiuj pasintaj, amikeca grundo, kie ni penu por formi ankoraŭ pli fortajn ligilojn kiuj plifirmigu nian solidarecon. Ni estas, ja, malmultaj, sed ni estu fortaj kaj konsiderindaj, pro nia unuiĝo.

Kongresi, por ni, devas esti la daŭra kaj ripeta okazo por kontroli nian prilingvan kampanjon, akceli nian—bedaŭrinde—malrapidan disvastigon kaj la etajn progresojn de nia trudo en la instruajn mediojn kaj en la decidojn de la regantoj...

Kaj, ĉefe, nia kongreso devas esti, kiel ĉiuj antaŭaj, la premio al nia laboro, fare de nia renkontiĝo, supera ĝuo por ni, membroj de tiu ampleksa kaj, ĝis nun, akordiĝanta familio!

Tiel estu, deziras sincere, via:

La Prezidanto de H. E. E.

PROGRAMA

Día 24 de Julio

A las 16 horas.—Apertura de la Oficina de Recepción e Información. Avenida del General Franco, 5 (locales del S. E. U.)

A las 22 horas.—Velada de intercambio y salutación.

Día 25 de julio

A las 10,30 horas.—Solemne sesión de apertura en el Aula Magna de la Universidad, con asistencia de las principales Autoridades locales, provinciales y regionales.

A las 12 horas.—Santa Misa en la iglesia parroquial de Nuestra Señora de la Antigua, con predicación en Esperanto.

A las 12,45.—Fotografía en común de los congresistas.

A las 16,30—Primera reunión de trabajo de los delegados de Asociaciones y Grupos.

A las 18 hora.—Reunión de la Sección Juvenil de la Federación Española de Esperanto.

A las 19,30 horas.—Conferencia en Esperanto.

A las 22,30 horas.—Velada folklórica, patrocinada por la Delegación Provincial de Información y Turismo, en el Auditorium del Campo Grande.

Día 26 de Julio

A las 10,30 h.—Visita a la fábrica de Automóviles F. A. S. A. Para esta visita saldrán los congresistas en autocares, a las 10,15, de la Plaza Mayor.

A las 12,15 horas.—Descubrimiento de la lápida que dará el nombre del «Esperanto» a una nueva calle del ensanche de la ciudad.

A las 13 horas.—Visita a la Casa Consistorial y recepción del Sr. Alcalde a los congresistas.

NOTAS. — *Los actos para los que no se indican los locales donde han de celebrarse, se notificarán a los congresistas oportuna y detalladamente, pues se elegirán, según el número de concurrentes, entre los varios de que dispone este Comité.*

Se ruega a todos los congresistas que en los actos oficiales, a los que asistan las autoridades, concurren vestidos con el mayor decoro posible, por lo que a los caballeros les rogamos vistan americana y corbata y se abstengan todos de ostentar otros emblemas que el del Congreso, en los días que permanezcan en Valladolid.

Por último, ruega a todos sepan disculpar las posibles deficiencias que puedan encontrar:

A las 16 horas.—Visita al Museo Nacional de Escultura Policromada.

A las 18,30.—Reunión de la Sección española de la Internacia Katolika Unuiĝo Esperantista.

A las 19,30 horas.—Conferencia en español sobre un tema de Esperanto.

A las 20,45. — Concierto por la Coral Vallisoletana, en salón-teatro del Colegio Mayor La Salle, calle Fr. Luis de León.

Día 27 de Julio

A las 10 horas. — Visita a los monumentos artísticos e históricos de la ciudad, entre otros la Casa de Cervantes, el Colegio de Santa Cruz y su famosa Biblioteca, el Museo Filipino. Esta visita se hará en autocares.

A las 16 horas.—Exámenes de primero y segundo grado. Universidad.

A las 17,30 horas.—Junta General de la Federación y última reunión de delegados para aprobar las conclusiones del Congreso. El local se designará oportunamente.

A las 20 horas.—Sesión de Clausura, con asistencia de autoridades.

A las 22 horas.—Cena de hermandad y despedida en el Hotel Felipe II, calle de Gamazo.

Día 28 de Julio

A las 8 horas.—Salida de los congresistas en autocares para visitar Tordesillas y Medina del Campo, en los que podrán contemplarse monumentos artísticos e históricos de gran valor y el castillo de la Mota. El regreso se procurará hacerlo por Olmedo.

El Comité Organizador

LA ORGANIZA KOMITATO ALPAROLAS!

Karaj kongresanoj: Vi venis en nian urbon por ripeti, pliafoje, tiun mirindan okazaĵon, nomata Esperanto-Kongreso.

Nia urbo fieras pri tio, kaj ĝiaj Aŭtoritatuloj plezurigoŝ asertante tion al vi. Kiel pruvon, ili disponos por vi siajn plej belajn salonojn, kaj ili fieros montrante al vi la artajn trezorojn kiujn jarcentoj de nobla kulturo postlasis por regali viajn okulojn kaj viajn sentojn.

Reciproke, vi provos montri al ili kaj al la kastilia popolo tiun personan tipon: esperantiston! Ĝi estas formata de bonvo-
lema homo, fiera pri siaj nacia kaj regiona kulturoj, kutimoj, lingvo kaj spirito, heredaĵoj de generacioj kaj generacioj—kiujn ni respekteme konsideras—, kaj, aliparte, de klarvida estaĵo, dezirplena pri toleremo, komprenemo kaj amikemo al aliaj popoloj, senkonsidere al rasoj, lingvoj nek religioj, Kaj, la elstara karaktero de tiu homo estas ke li disponas pri taŭga ilo por efektiviĝi siajn celojn: la lingvo!

Vi pruvu al ĉiuj ke nia lingvo estas, ne nur komprenilo, sed ankaŭ pacigilo; vi pruvu ankaŭ, ke vi estas kleraj, respektemaj kaj dankemaj pri ĉiuj ĝentilaĵoj kiujn vi ricevos. Kaj, cetere, ĉu riĉe, ĉu malriĉe, ke via aspekto kaj prezentado estu ĉiam ekster ĉia kritiko, ĉefe, dum la oficialaj akceptoj. Esperantisto estas, ja, morale kaj spirite: aristokrato!

Grupo Esperantista «Fido Kaj Espero», de Valladolid

JUNTA DIRECTIVA

<i>Presidente</i>	Don Mariano Cantalapiedra Nieto
<i>Vicepresidente</i>	Don Gonzalo Castañón Marcos
<i>Secretaria</i>	Srta. Clementina Tranque
<i>Vicesecretario</i>	Don Zoilo Caminero Porro
<i>Tesorero</i>	Don Rafael Sánchez Navarro
<i>Vicetesorero</i>	Don Francisco Pérez Andrés
<i>Vocal</i>	Srta. María Velasco
»	Srta. Carmen Conde Labajo
»	Srta. Amelia Rodríguez
»	Don Francisco Castañón Marcos
»	Don Antonio Díez Gómez
»	Don Francisco Merayo
<i>Bibliotecario</i>	Don Antonio Castañón Adalia

D-ro Zamenhof

15-XII-1859 — 14-VI-1917

konsideri en amikeca lando, post mallonga kaj agrabla supreniro, kaj li postlasis la necesajn materialojn por ke ĉiuj povu, samrime, sin trovi en sekura kaj ŝirmita loko.

Multenombraj faktoj pruvas ke, pere de la lingvo, li amikigis personojn kaj anarojn, kiuj, sen ĝi, estus ankoraŭ fremdaj aŭ tute malamikaj. Se la tuta mondo ne ĝuas ankoraŭ tiun pacan klimaton, ne estas pro lia kulpo, sed pro la nekomprenebla indiferenteco de tiuj kiuj devas scii, koni kaj apliki la simplan sed senliman instruon de liaj vivo kaj doktrino.

Elpensi ne estas, kutime, facila afero; sed, observi, alpreni kaj apliki, estas multe pli atingebla de ĉiuj.

La konstanta leciono kiun oni povas lerni dum niaj kongresoj estas la plej instrua eksponento de la grandeco de Zamenhof, giganta figuro de la Homaro kiun ni devas, dankeme, omaĝi kaj imiti.

La plej taŭga medio por bone kompreni la genian laboron de Zamenhof estas la kongreso. Eĉ en nacia Kongreso, kie la interkompreno ne bezonas tiel nepre, la helpon de la lingvo, oni povas bone mezuri la utilon, tiel de la lingvo kiel de la spirito, kiuj, kune, formas tiun karan etoson, kiun ĉiuj esperantistoj bone konas kaj taksas.

Ne ekzistas persono dotita per mezgrada klero kiu povu nescii kiu estis D-ro Zamenhof, kaj kion li faris por la homa kulturo.

Sed, ekster la esperantistaro estas tre malmultaj personoj kiuj povas bone taksi tion kion ŝuldas la homaro al la estinta varsovia okulkuracisto, nur konstatante la jam okazintajn faktojn, senkonsidere al la okazontaj sekvoj de lia verkaro.

En la mondo, se ne eterne militanta, almenaŭ eterne reciproke singarda, Zamenhof lasis kvazaŭ podion sur kiun ĉiuj bonintencaj personoj povas sin

TIEL ESTAS VALLADOLID

Valladolid, grava urbo en Malnova Kastilio, estas ĉijare la sidejo de la Hispana Kongreso de Esperanto. Eble, kelkaj esperantistoj supozas ke sur la «bruna» kastilia grundo ekzistas malmulte da vidindaĵoj. Tie ĉi ne estas montegoj nek maroj, nek konataj allogaj moroj por altiri la atenton de amideanoj, per turisma propagando.

Sed Kastilio ne estas bruna, nek griza, nek malĝoja. Ĝiaj preskaŭ senfinaj stepoj havas la ĉarmon de la ebenajo, jen ŝirita de plugado, jen verda, jen orumita de maro da spikoj; ĝiaj mildaj montetoj, vestas sin per violkoloro dum vesperiĝo; ĝiaj ampleksegaĵoj estas sulkigitaj de profundaj riveroj, bordigitaj de tremoloj kaj salikoj, arboj kiuj irisigas, per arĝento, la ĉielon, levigas kiel oraj lancoj dum Aŭtuno, aŭ kisas riverence la akvon; ampleksaj pinarbaroj, kiel veluraj manteloj, odorigas la aeron; silentaj kaj mildaj vilaĝoj montras sian ŝtonan preĝejon, kun bela turo, kiu gardas interne mirindajn artajn relikvojn, kaj la kastelo, mordita de la jarcentoj, deĵoras, por rememorigi nian historion.

Valladolid estas grava urbo, nek tro granda nek malgranda. Ĝi havas ombrigajn ĝardenojn, kun trunkvilaj anguloj por izoligi sin, kaj anguloj plenaj je ĝojo por kunvivi. Ĉi tiu ĉefurbo montras rimarkeblajn kontrastojn: en ĝi estas larĝaj kaj longaj avenuoj, flankigitaj de modernaj konstruaĵoj; aleoj bele ornamitaj, kaj ankaŭ mallarĝaj kaj serpentumaj stratetoj, kun domoj, kiuj konservas nobelajn fasadojn kaj restaĵojn de malnovaj kortoj, montrantaj sian gravaspekton el pasintaj tempoj; malnovaj mirindaj preĝejoj, kun ne suspekteblaj artaj trezoroj, interne; izolitaj monaĥejoj, tre silentaj, kiuj, tamen, korbatas en la bruanta urbo per la ĉarmo de ĉio, kio estis, kiun ili, feliĉe, konservas streĉe kaj efike, kiel aromon el preĝado senfina.

Kaj, apud la nekomparebla Skulptarta Muzeo, kiu altiras milojn da eksterlandaj vizitantoj, ĉiujare, kaj la rememorigaj restaĵoj pri la morto de Kristoforo Kolombo, la loĝado de Miguel de Cervantes kaj la naskiĝo de Filipino la Dua, Valladolid povas montri al la vizitantoj sian progresemon, per grandaj uzinoj, luksaj butikoj, vivanta trafiko kaj ĉiuj aktualaĵoj, kiujn, en la vigleco de la tagoj, oni vivas sen ia ripozo, kiel estas devige en la momento kiun oni travivas.

Tio estas: urbo kiu, ne forgesante tion, kio ĝi estis, volas atingi—kaj ĝin jam trafis—la kategorion kiun ĝi meritas.

UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

Nieuwe Binnenweg, 176 - ROTTERDAM-2 (Países Bajos)

Prezidanto: Anstataŭa. H. W. Holmes, O. B. E. Londono (Britujo).

Ĝn^a. Sekretario: Prof. Ivo Lapena - Londono (Britujo).

Vic-Prezidanto: H. W. Holmes, O. B. E. - Londono (Britujo).

1.ª Estrarano: Prof. D-ro Hideo Yagi - Okayama (Japan).

2.ª Estrarano: Norman R. Smith - London (Britujo).

3.ª Estrarano: D-ro W. Herrmann - Lampertheim-Essen (Ĝerm.).

4.ª Estrarano: A. Rajski - Varsovio (Polujo).

5.ª Estrarano: E. J. Woessink - Arnhem (Nederlando).

DELEGITO DE U. E. A. POR HISPANUJO

S-ro Ramón Molera - Moyá (Barcelono).

HISPANA ESPERANTO-FEDERACIO

Marqués de Caro, 6 - VALENCIA (España)

Prezidanto: D-ro Rafael Herrero - Valencio.

Vic-Prezidanto: Prof. Eks-Rektoro-M Sancho Izquierdo-Zaragoza.

Sekretario: S-ro Angel Pérez Sauras - Valencio.

Vic-Sekretario: S-ro Jaime Aragay - Barcelono.

Kasisto: S-ro Ernesto Guillem - Valencio.

Estraranoj: S-ro Jaime Juan Forné - Valencio.

» » Florencio Enfedaque - Madrido

» » Antonio Alonso - Pontevedra.

» » Mariano Cantalapiedra - Valladolid.

Redaktoro de «BOLETIN»: S-ro Angel Pérez Sauras - Valencio.

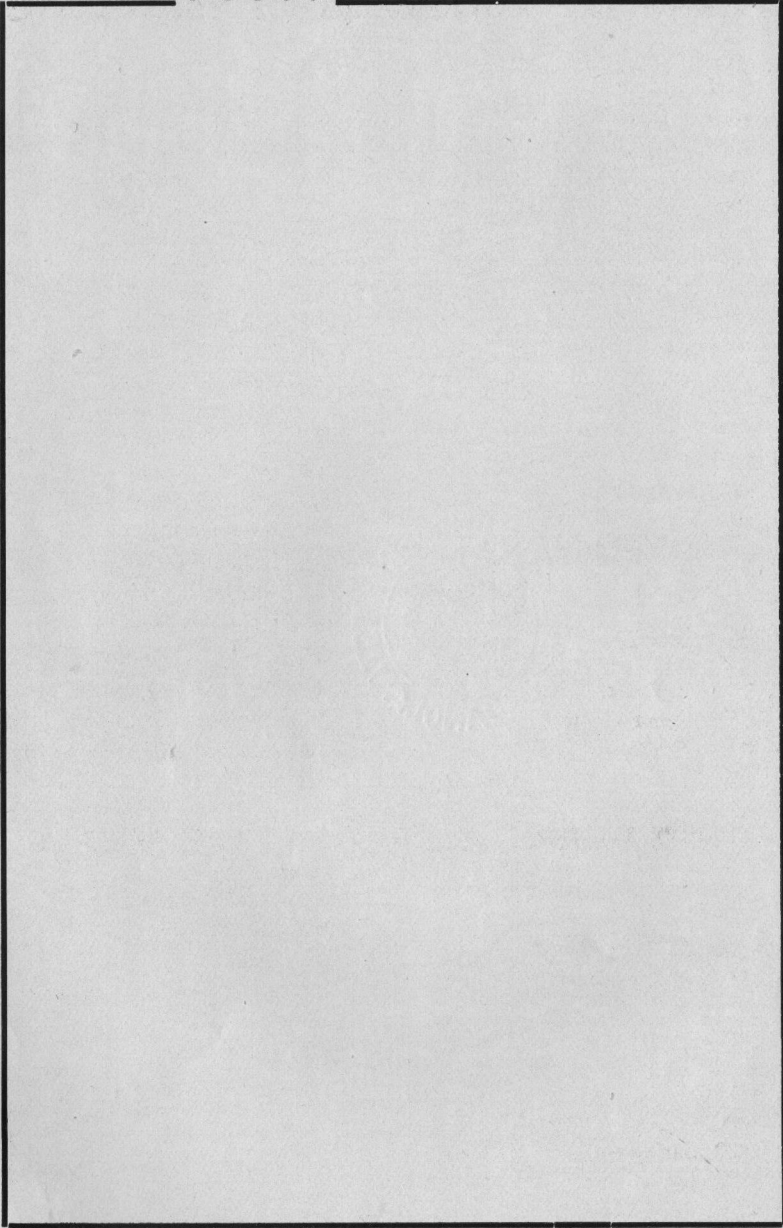
INTERNACIAJ KONGRESOJ DE ESPERANTO

1. 1905. Boulogne-Sur-Mer, Francujo.
2. 1906. Genève, Svislando.
3. 1907. Cambridge, Britujo.
4. 1908. Dresden, Germanujo.
5. 1909. Barcelona, Hispanujo.
6. 1910. Washington, Usono.
7. 1911. Antwerpen, Belgujo.
8. 1912. Krakow, Pollando.
9. 1913. Bern, Svislando.
10. 1914. Paris, Francujo. Ne okazis pro la militdeklaro.
11. 1915. San Francisco, Usono.
12. 1920. Den Haag, Nederlando.
13. 1921. Praha, Ĉehoslovakujo.
14. 1922. Helsinki, Finnlando.
15. 1923. Nürnberg, Germanujo.
16. 1924. Wien, Aŭstrujo.
17. 1925. Genève, Svislando.
18. 1926. Edinburgh, Skotlando.
19. 1927. Danzig, Polujo.
20. 1928. Antwerpen, Belgujo.
21. 1929. Budapest, Hungarujo.
22. 1930. Oxford, Britujo.
23. 1931. Krakow, Pollando.
24. 1932. Paris, Francujo.
25. 1933. Köln, Germanujo.
26. 1934. Stockholm, Svedujo.
27. 1935. Roma, Italujo.
28. 1936. Wien, Aŭstrujo.
29. 1937. Warszawa, Pollando.
30. 1938. London, Britujo.
31. 1939. Bern, Svislando.
32. 1947. Bern, Svislando.
33. 1948. Malmö, Svedujo.
34. 1949. Bournemouth, Britujo.
35. 1930. Paris, Francujo.
36. 1951. München, Germanujo.
37. 1952. Oslo, Norvegujo.
38. 1953. Zagreb, Jugoslavio.
39. 1954. Haarlem, Nederlando.
40. 1955. Bologna, Italujo.
41. 1956. Kopenhago, Danlando.
42. 1957. Marseille, Francujo.
43. 1958. Mainz, Germanujo.
44. 1959. Varsovio, Pollando.
45. 1960. Bruselo, Belgujo.
46. 1961. Harrogate, Britujo.
- 47 1961 Kopenhago, Danlando**

CONGRESOS NACIONALES DE ESPERANTO CELEBRADOS EN ESPAÑA

1. 1920. Barcelona.
2. 1921. Zaragoza.
3. 1923. Valencia.
4. 1924. Bilbao.
5. 1925. Córdoba.
6. 1926. Madrid.
7. 1928. Sevilla.
8. 1929. Oviedo.
9. 1930. Madrid.
10. 1933. Santander.
11. 1936. Barcelona.
12. 1951. Tarrasa.
13. 1952. Valencia.
14. 1953. Bilbao.
15. 1954. Zaragoza.
16. 1955. Gijón.
17. 1956. Barcelona.
18. 1957. Madrid.
19. 1958. Castellón de la Plana.
20. 1959. Málaga.
21. 1960. Pontevedra.
22. 1961. Palma de Mallorca.
- 23. 1952. Valladolid.**

NOTOJ

1092